

Autor práce: Anna Jirušková
 Název práce: **Discourse Markers in Political Speeches**
 Vedoucí práce: Mgr. Markéta Janebová, Ph.D.
 Autor posudku: Mgr. Markéta Janebová, Ph.D.

Bodování: 0 = nedostačující, 1 = slabé, 2 = přijatelné, 3 = průměrné, 4 = dobré, 5 = výborné

Body

1. Originalita a přínos práce, aktuálnost a důležitost tématu.

V tomto případě se jedná o třetí přepracovanou verzi diplomové verze, která při první obhajobě neuspěla a při druhém pokusu byla stažena. Téma zůstalo stejné, tzv. „discourse markers“ (DM), což je v současné době jedno z nejaktuálnějších témat v pragmatice i korpusové lingvistice. Přínos práce je v kvantitativní části; interpretace výsledků a závěry byly při prvních dvou verzích poměrně slabé, v této verzi se autorka snaží interpretaci prohloubit, ale i tak tato část zůstává největší slabinou práce.

1-2

2. Kvalita přehledu poznatků o tématu: použití literatury, kvalita zpracování, kritické zhodnocení literatury.

V minulých verzích byl přehled literatury zahlcen spoustou detailů, které se netýkaly tématu, navíc bylo velmi sporné, zda autorka tyto zdroje vůbec prostudovala. To se od poslední zlepšilo, a na rozdíl od poslední verze se autorce lépe daří soustředit se na témata relevantní pro práci. V posledním posudku jsem autorce vytýkala, že chybí jasné zhodnocení toho, v čem se jednotlivé přístupy liší – autorka se nyní pokouší pojmenovat rozdíly mezi přístupy Schiffrinové a Fräsera (str. 7), ale hlubší analýza stále chybí.

2

3. Formulace záměrů práce, výzkumných otázek, hypotéz.

V prvních verzích chybělo jasné uvedení důvodu, proč stojí za to porovnávat *so* a *well*. Autorka nyní uvádí, že přestože se oba výrazy řadí mezi DM s podobnou funkcí, mají jinou etymologii, a v případě *so* je jeho multifunkčnost výraznější (což autorka poněkud nešťastně popisuje takto: „the marker *so* can be confused with a connective“, str. 16), takže stojí za to zkoumat jejich překladové ekvivalenty.

Stále ale platí co, jsem autorce vytýkala v minulé verzi – teoretická část je mále propojená s výzkumnými otázkami a praktickou částí. Autorka jako jeden z hlavních společných rysů uvádí tvrzení založené na Schiffrinové, že oba DM fungují jako „pre-closing device“ (Schiffrin, 1985: 641) (str. 1, 7), ale dále s tím vůbec nepracuje, naopak se dále říká, že *so* “is usually used to initiate and start an interaction“ (str. 20). Kapitola o *so* a *well* stále vyznívá jako ztracena – autorka říká, že “As far as the expression *so* is concerned, the focus will be especially on the distinguishing of its function as a conjunction from the one as a discourse marker“ (str. 16) – v příslušné kapitole zmiňuje různé přístupy k odlišení *so* jako „connective“ a DM, ale závěr pro svoji praktickou část z toho nevyvozuje. Stejně tak zmiňuje, že podle Fräsera *well* není DM, ale nijak to nekomentuje.

Podobný problém nastává u spojení výzkumné otázky s politickým diskurzem a politickými projevy. Jak autorka říká, „primary focus is on mapping of the DMs within political discourse“ (str. 27) – v této souvislosti dále uvádí, že „Political speeches are employed as a strategy for achieving a specific objective, thus DMs are present throughout political texts as cohesive devices helping to communicate the message“ (str. 29). Znamená to, že DM se používají jinak v politických projevech než v jiných žánrech a textových typech? Zde chybí jasná argumentace, proč si vlastně autorka politické projevy pro svou analýzu zvolila.

Oproti původním verzím je ale nutno říct, že autorka formulovala výzkumné otázky přesněji.

2

4. Metody práce. Jejich popis a adekvátnost pro zodpovězení výzkumných otázek

Autorce se příliš nepodařilo spojit část teoretickou s praktickou. V úvodu se uvádí, že „In this thesis, the features that are most relevant to the analysis, such as propositional meaning, non-truth-conditionality, multi-functionality, positioning, and optionality of DMs, will be discussed in detail in what follows“ (str. 9). Taková analýza ale v práci chybí. Autorka jen zmiňuje, které kombinace vyloučila, a o zbytku píše „Only the 500 examples which are conceived as DMs were chosen for the analysis.“ (str. 39), aniž by se problému dále věnovala, takže pak není jasná např. její analýza příkladů 59 a 60.

2

5. Zpracování výsledků a jejich interpretace.

V minulém posudku jsem autorce vyčítala, že její tabulky a grafy opakují tytéž informace. Tato duplicita zmizela, ale hlubší analýza bohužel stále chybí. Autorka v podstatě dospívá k závěru, že „Apparently, the high percentage of 56% cases of omission and the diversity of translating equivalents in the Czech text suggest that there are difficulties in terms of translation of the marker *well*“ (str. 59).

1

6. Diskuze práce (o tom, jak výsledky zodpovídají výzkumné otázky).

Chybí tu širší a přehlednější rozbor překladových ekvivalentů – co mají společného? Jaký je jejich význam a funkce? Stejně tak chybí hlubší rozbor zero correspondences – autorka v podstatě jen shrnuje čísla (autorka navíc říká, že „The marker *well* is most frequently translated via zero-correspondence“, str. 44 – nulová korespondence ale znamená, že překladový ekvivalent chybí).

Chybí i návaznost na politické projevy – pokud jsou nulové korespondence tak časté, jak se to dá sladit s tím, co autorka říká výše, tj. „Political discourse integrally involves DMs with the role of conveying the intended message, persuading the audience of the validity of their political claims, influencing the beliefs and behaviour of the audience, achieving particular aims and goals, and also marking the speaker’s attitude towards the audience“ (str. 28)?

Škoda je to zvláště v té části, kde autorka srovnává pozici českého překladového ekvivalentu (ukazuje se, že v češtině výraz *tedy* jako ekvivalent *so* větu neuvádí, na rozdíl od *takže* – zajímavé je, že u *takže* uvádí SSČ i SSČJ jedinou funkci, a to spojku podřadicí) – z toho by se daly vyvodit zajímavé závěry ohledně toho, kdy český překladový protějšek funguje jako spojka a kdy už ne.

1

7. Formální zpracování. Jazyková a stylistická úroveň, rozsah práce, grafická úprava, dodržení publikační normy.

V první práci byla hlavním formálním nedostatkem práce s daty, ve druhé verzi pak slitá slova. Obojí se podařilo autorce víceméně napravit.

Práce je teď formálně přijatelná, i když se stále objevují chyby („Fraser’s pragmatic framework focuses on the way how DMs indicate the relations between the segments“; str. 7; „to the extend that“, str. 59) nebo neobratnosti („As well as the terminologies dramatically diverge in this field, the inclusion and exclusion from the class and the classification of DMs pose a similar problem for all linguists“; str. 13, nebo „Thus, the marker *well* has in this research even wider collection of translation equivalents“, str. 44 ; „there are noticeable differences in the way the translators choose the equivalents for the two DMs in terms of means of translation“, str. 45.).

Pokud jde o citování, autorka někdy používá vlastní překlad do angličtiny, aniž by to uvedla (např. u Kolářové). Seznam literatury je stále nekonzistentně naformátován, jak si všimla již v minulém posudku oponentka (např. Gast, Volker, and LEVSHINA, Natalia; nebo uvedení roku u jednotlivých položek).

2

Prohlášení vedoucího kvalifikační práce o kontrole plagiátorství:

Na základě kontroly vysokoškolských kvalifikačních prací systémem Theses.cz ani jiným způsobem nebyla u výše uvedené práce zjištěna taková shoda s jinými pracemi, dokumenty nebo texty, která by zakládala odůvodněné podezření z porušování autorských práv.

Podobnost s první verzí DP: 30%

Podobnost s druhou verzí: 79%

Prohlášení vydává: Markéta Janebová, vedoucí práce

Celkové hodnocení práce.

Od předešlé – druhé – verze došlo k posunu k lepšímu – především z formálního hlediska. Práce má stále velké nedostatky především v interpretační části, ale na druhou stranu je vidět, že autorka se snažila první verzi přepracovat.

2

Doplňující otázky k obhajobě (vzhledem k tomu, že ke druhé obhajobě nedošlo, zůstávají otázky stejné):

1. Schiffrinová a Fraser se liší v pohledu na to, co patří mezi „discourse markers“. Autorka cituje oba dva – jak konkrétně se oba autoři vyjadřují o *well* a jak se s tím autorka práce vypořádala (tj. jakým způsobem se výsledky práce dají na tento problém vztáhnout)?

2. Autorka pracuje s termíny „propositional content“ a „(non-)truth-conditionality“. V práci se říká (str. 32), že tyto termíny budou v práci klíčové. Nejsem si však jistá, že tomu práce dostála. Může to autorka více rozvést?

Další otázky viz posudek.

Závěrečné hodnocení

Práci k obhajobě doporučuji ~~nedoporučuji~~

Návrh klasifikace: ponechávám na průběhu obhajoby

Datum: 16.1.2017

Podpis: Markéta Janebová